

Μητρ. Κηφισιάς: Το μήνυμα της Αναστάσεως είναι επαναστατικό

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κηφισιάς, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος](#)

«Η Ανάσταση δεν είναι μια συμβολική διήγηση, που “οι θρησκείες εφρόντισαν να εντάξουν στο εσχατολογικό κήρυγμά των, από τον καιρό που ο άνθρωπος δοκίμασε να εξαγοράσει με το πνεύμα του και την ψυχή του το δέος του Χρόνου, το δέος της βέβαιης ήττας του”, όπως διατείνονται μερικοί. Η Ανάσταση του Χριστού είναι αφ’ ενός μεν ένα βεβαιωμένο ιστορικό γεγονός παγκόσμιας σημασίας, αφ’ ετέρου δε και μια πνευματική βεβαιότητα, που εγγυάται την εσωτερική ανακαίνιση του ανθρώπου που πιστεύει», τονίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο μητροπολίτης Κηφισιάς, Αμαρουσίου και Ωρωπού Κύριλλος.

Ακολούθως, επισημαίνει ότι «Ο Θεάνθρωπος, ως “πρωτότοκος πάσης κτίσεως”, γίνεται η απαρχή τής σωτηρίας μας. Έτσι, το Πάθος και η Ανάσταση τού Χριστού γίνονται η προκαταβολική για όλον τον κόσμο απαρχή μιας καινούργιας εποχής, μέσα στην οποία υπάρχει θέση για όλους, όσοι πιστεύουν ειλικρινά και με απλότητα στον Χριστό της Εκκλησίας. Είναι η απαρχή της βίωσης της Βασιλείας του Θεού.

Την αλήθεια αυτή παριστάνει χαρακτηριστικά η βυζαντινή έκφραση τής εικόνας

της Αναστάσεως. Εκεί εικονίζεται ο Αναστημένος Χριστός να κρατεί από το χέρι τους Γενάρχες μας, τον Αδάμ και την Εύα, συντρίβοντας τις πύλες του Άδου και νικώντας τις δυνάμεις που διαφεντεύουν τον κόσμο. Σηκώνοντάς τους επάνω, συνανασταίνει όλο το ανθρώπινο γένος μας, βγάζοντάς μας σε μια νέα κατάσταση ζωής και αφθαρσίας. Μετά την Ανάσταση “τα πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια”, γι’ αυτό και όλοι δικαιούνται να πανηγυρίζουν για τη σωτηρία τους, μιας και ο διάβολος τώρα πια έχει δεθεί και μπορεί να κατέχει μόνον όσους, με τη θέλησή τους, υποτάσσονται σε αυτόν, δοκιμάζοντας τον θάνατο και τη φθορά. “Ανέστη Χριστός και ζωή πολιτεύεται”».

Εν συνεχεία, σημειώνει ότι «Το μήνυμα της Αναστάσεως είναι επαναστατικό, οδηγεί στην εξανάσταση των συνειδήσεων για έναν καλύτερο κόσμο, από τούτη ακόμη τη ζωή, αναστημένο και ανανεωμένο, με την ελπίδα της απελευθέρωσης από τα δεσμά των παθών, από τη δεσποτεία του σκότους. Όμως, ενώ θα περίμενε κανείς όλοι οι άνθρωποι να ήθελαν να γευθούν την αναγέννηση που χαρίζει ο Αναστημένος Χριστός, εν τούτοις η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Οι άνθρωποι προτιμούν να ζουν συμβιβασμένοι με την αμαρτία, την κακία, την ανεστιότητα. Παρέκαμψαν την πρόκληση της Ανάστασης. Προτίμησαν την εξασφάλιση της εφήμερης βιοτής των. Τιμούν, ίσως, τον Αναστημένο Χριστό, αλλά μένουν στο επίπεδο της λαογραφικής, ανθρωποκεντρικής ή και γαστρονομικής εκδοχής της Αναστάσεως. Έτσι, όμως, δεν φθάνουν στην υπέρβαση των κλωβών της σύγχρονης τεχνολογίας, στη δραπετεύση από τον τεχνητό τρόπο ζωής και ύπαρξης».

Καταληκτικά, ο μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού Κύριλλος υπογραμμίζει: «Η ορθόδοξη πίστη δέν καταφεύγει σε “αποδείξεις” για την Ανάσταση, δεν αποπειράται να πείσει κανέναν. Προβάλλει το γεγονός και τις συνέπειές του. Και όποιος θέλει συνεορτάζει. Είναι αυτή μια άλλη οδός γνώσεως, μόνον εμπειρική, καθόλου ιδεολογική. Είναι η οδός της πίστεως, που μεταφράζεται σε συγκεκριμένες αποδοχές ποιοτικών μεγεθών, της χάριτος, της ζωής, της λύτρωσης, της αναγέννησης, της χαράς, της ελπίδας, της δικαίωσης, της κληρονομίας της Βασιλείας του Θεού. Έτσι, καλούμεθα να εορτάσουμε την Ανάσταση, μετέχοντες, μακριά από νοητικές αντικειμενικότητες και αναπαραστατικές αντιληπτότητες, στη βίωση των δώρων της Ανάστασης. Τα δώρα αυτά τα έχουμε ανάγκη, καθώς ζούμε τη ζοφερή απειλή της ήττας μας, τη φρικτή εμπειρία της “κενής απάτης του κόσμου τούτου”. Ο Αναστάς Κύριος είναι η βεβαίωση της αφθαρτότητας και της οντότητάς μας εν Χριστώ. Όσοι πιστοί, ας προσέλθουμε ταπεινοί προσκυνητές Του».

Το μήνυμα της Αναστάσεως είναι επαναστατικό, οδηγεί στην εξανάσταση των

συνειδήσεων για ένα καλύτερο κόσμο, από τούτη ακόμη τήν ζωή, αναστημένο και ανανεωμένο, με την ελπίδα τής απελευθέρωσης από τά δεσμά των παθών, από τήν δεσποτεία του σκότους. Όμως, ενώ θά περίμενε κανείς όλοι οι άνθρωποι να ήθελαν να γευθούν την αναγέννηση που χαρίζει ο Αναστημένος Χριστός, εν τούτοις η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Οι άνθρωποι προτιμούν να ζούν συμβιβασμένοι με την αμαρτία, την κακία, την ανεστιότητα. Παρέκαμψαν τήν πρόκληση τής Ανάστασης. Προτίμησαν την εξασφάλιση τής εφήμερης βιοτής των. Τιμούν, ίσως, τον Αναστημένο Χριστό, αλλά μένουν στο επίπεδο τής λαογραφικής, ανθρωποκεντρικής ή και γαστρονομικής εκδοχής τής Αναστάσεως. Έτσι, όμως, δεν φθάνουν στην υπέρβαση των κλωβών τής σύγχρονης τεχνολογίας, στην δραπετεύση από τόν τεχνητό τρόπο ζωής και ύπαρξης.